

Data și locul nașterii: 30 aprilie 1980, în Slobozia, Județul Ialomița. Domiciliul: Ploiești, jud. Prahova. Studii: 2007-2009 Universitatea Petrol și Gaze Ploiești, Studii postuniversitare-Managementul Sistemelor Economice, Administrative și Turistice. 1999-2003 Universitatea București, Facultatea de Geologie și Geofizică. 1994-1998 Liceul Teoretic Urziceni, jud Ialomița.

Activitate literară: -august 2012 debutul literar în revista "Luceafărul" -2014 - volumul Versuri la semafor, -2022 - volumul Amprente prin timp, -martie 2023 - debut literar în Revista Amurg sentimental, -mai 2023 - mențiune Concursul de creație "Vara visurilor mele" -octombrie 2023 - volumul Poteci printre gânduri, sub îndrumarea Ion Machidon.

O ZI OBIȘNUITĂ

Obosită și grabită te ascunzi
printre clădiri,
Ești sleită de puteri, dar parcă
pășești pe spini
Iar un zâmbet îți îmbracă fața întrun răsărit,
Ochii-ți stălucesc și parcă ridurile
îți închid
Noaptea poate prea scurte, topite-n
ore târzii,
Ți-au pictat adânc sub gene două
pete vineții...
Dimineața te găsește călător pe
străzi pustii,
Doar tăcerea te întrebă unde
pleci... când vei veni...
Și după o zi în care orele nu le-ai
simțit,
Iar pentru a mia oară, prânzul
iarăși l-ai sărit,
Alergând te-ndrepti spre casă,
timpul vrei să îl oprești,
Să salvezi orice secundă pentru
cea ce iubești.
Urci grăbită zeci de trepte, pasul
nici nu le mai simte,

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

Și atingi cu forță clanța, ușa iată se deschide,
Iar din prag răsar de-odată cu un strigăt ascuțit,
Două zâmbete senine: Mami!!!,
Mami, ai venit!!!
Două brațe se înalță, mijlocul strâns ți-l cuprind,
Alte două trag de tine și de haină strâns te prind,
Și te așezi pe-un fotoliu, să te descâlți nu apuci,
Îi iei pe-amândoi în brațe, sărutări le pui pe frunți.
Și-ntre zeci de chicoteli, oboseala îți dispare,
Ochii acum îți strălucesc, parcă-ar fi bucăți de soare,
Îi ridici pe rând pe umeri și te pierzi în pași de dans,
Fericirea are nume... are formă... are glas...
Printre jocuri și desene, în casa toată te învârti,
Te agiți cu masa, baia, jucăriile le strângi,
Și-i așezi apoi în paturi, spui povestea, îi învelești,
Capu-ți pică greu pe pernă, sperii la noapte să te-odihnești...
OCHII MEI
Ochii mei ascund o mare, în culori de ciocolată,
Furtunoasă, liniștită, care însă te înecă,
Hărțuită de mistere, întrebări ce-s nerostite,
Transformate-n praf de stele, printre umbre-nghesuite.
Ochii mei ascund o lume, printre vremuri neatînse,
Ce se zbate-nlănțuită între realități și vise,
Ferecată între zidurile genelor dese și lungi,
Ce le strânge cu un lacăt de tăceri mult prea adânci.
Ochii mei ascund culoarea curcubeelor apuse,
Zborul fluturilor veseli, printre pajiști nepătrunse,

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

Ochii mei sunt o oglindă, de nu știi
să îi privești,
Ochii mei sunt valuri care de leauzi, poți să te pierzi.

ÎN ZBOR

Plouă! Plouă cu petale colorate,
Furtuni de fluturi se desprind din
nori,
Cu aripile mari și viu pictate,
I-aprind sub tălpi, un curcubeu de
flori.
Acorduri de pian se-aud în
depărtare,
Și-i poartă pasul, într-un vals ușor,
Iar cerul și pământul împart doar
o culoare,

Cu valul unei mări, fugite din
decor.

În ochii ei ard stele, ce îi ascund
culoarea,

Și-un zâmbet cald îi îmbracă, tot
chipul în lumină,

Parcă e o nălucă, ce cucerește
zarea,

Pe șoapta unui nor, tăcută și
senină.

DOR DE MARE...

Mi-e atât de dor de tine...dorul ăsta
mă usucă,

Și mă cheamă, și te cere, iar eu vin
ca o nălucă,

Să îți simt cum adierea-ți mă
îmbrățișează blândă,

Și cum valul tău cu-n foșnet,
gândurile-n larg mi-alungă.

Tălpile îmi plâng de dorul
mângâierilor sărate,

Ochii-mi te cheamă cu foame, prin
cotloane întunecate,

Și mi-e dor de-al tău albastru, să
mă piardă printre vise,

Unde te-ai topit cu cerul, și-unde
porțile-s deschise.

Și aș vrea atât de multe, să îți
povestesc acum,

Tu s-ascuți cu al tău vuiet, prin al
scoicilor parfum,

Sărutări să-mi pui pe frunte, cu ai
tăi stropi mici și reci,

Frica să îmi duci departe, și-n
adâncuri să o îneci...

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

Mi-e atât de dor de tine... așa cum
doar tu o știi,
Când îți spargi înfuriată, valul în
plajele pustii,
Să m-alinți, să mă dezmierzi, să-mi
porți șoaptele în noapte,
Mi-e atât de dor de tine...iar tu ești
așa departe...

VIS DE VARĂ

Furtuni de fluturi mă prind, întrun vârtej nebun,
Și mintea îmi inundă, al teilor
parfum,
Mă-nalț către o rază ce îmi
deschide-un drum,
M-aruncă și mă-nchide-n baloane
de săpun.
Mă poartă către câmpuri ce parcă
sunt pictate,
Cu maci și levănțică, se-ntind spre
miazănoapte,
Iar cerul le aprinde pe-alocuri
diamante,
Sub vântul ce adie cu iz de libertate.
În juru-mi ne-nterupt un
curcubeu se-aprinde,
Petalele valsează, un mugur se
deschide,
Și ca de nicăieri, tăcerea o cuprinde
Vioara unui greiere, prea blând și
prea cuminte...

FIORI

Plânge ceru-n miezul zilei, sub un
văl de noapte falsă,
Plâng copacii pe alei, sub o boare,
frunza arsă,
Un covor ce-și urlă lupta, se
așterne îngălbenit,
Croșetat din mii de frunze, ce se
zbat sub pas grăbit...
E pustiu, e frig și-o ceață parc-ar
tinde să răsară
Dintre ierburile rare, din pământul
cald o vară,
Și o liniște ce arde, de și cerul
înfioară,
Se strecoară ca o umbră, chiar și
vântul calm, tresară ...

UN ALT EU

Când stele se vor stinge în mare,
Când soarele va lumina în gri,
Voi pierde clipa în uitare,

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

Voi pierde clipa când uitai să vii.
Când noaptea se va îmbrăca în
verde,
Iar cerul se va transforma în foc,
Vei ști că lumea mea se pierde,
Și nu voi mai putea să mă întorc.
Și iarna când va ninge doar cu
fluturi,
Cu aripi reci, din sticlă colorată,
Să știi că m-am pierdut poate-n
adâncuri,
Sperând că voi renaște încă o
dată...

DE DRAGOBETE

Un zâmbet îmi îmbracă fața, și
ochii-n întuneric îmi sticlesc,
Iar mâna ta mă strânge adormită,
și toate-n jurul meu plutesc...
Inima pare că pulsează un vals
pierdut, ascuns printre povești,
Și știi că este vocea fericirii,
pentru că te iubesc..., pentru că
mă iubești...

Am adormit vorbind despre iubire,
și ne-am trezit buimaci într-un
război,

Când răsăritul se-nălța domol, în
prag de primăvară și de ploii.
Iar raze hoinăreau pe străzi,
dansând cu vântul cald dar fără
vlagă,

Când teama ne-a cuprins pe
amândoi, o teamă ce-a cuprins o
lume-ntreagă.

Un răsărit în flăcări este orizontul,
culorile iubirii se aprind,
Iar sus pe cerul ca de sticlă, trec
zeci de avioane bâzâind.

O zi ce a fost desenată, pentru
plimbări și șoapte de
iubire,

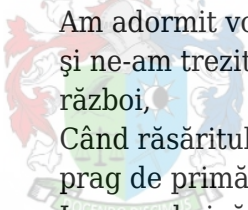
O zi în care zânele se-arată, și aprind în ochi culori de fericire...

Gânduri mii...tăcut atacă, devin un
roi, ce vâjâie haotic,

Și parcă pasu-mi obosește, este
mai apăsător, hipnotic,

Iar mâna ta o strâng puternic, căci
știu că suntem amândoi,

Și sunt aici, și ești aici, chiar dacă e
în jur război...

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*